

EKONOMSKIM ZAKONITOSTIM NASPROTEN POJAV, KI VZBUJA RESNO ZASKRBLJENOST

Kalne vode kreditiranja

Po vsem sodeč, splošnega prepričanja, da je dolg najrentabilnejša naložba, kar ni mogoče zajeziti — Nerealni porast investicijskih naložb tudi kaže, da investiramo brez kritja — Ne smemo dopustiti kreditiranja naročnikov preko meja dejanskih sposobnosti

Zrno do zrna — pogača, kamen do kamna — palača! Na ta stari vzgojni pregovor vedno bolj pozabljamo. Morda pa ga posodobljamo, če hočete, moderniziramo, in pravimo: dolg na dolg — bogastvo in bogatenje!

Posledice so bile vidne v polpretekli dobi, ki smo jo zaključevali z »reformo«, posledice se vidijo tudi danes, ko se že upiramo »inflaciji«. Splošno prepričanje, da je dolg najrentabilnejša naložba, se ne da in ne da zajeziti. V dolgove tišči posameznik, na dolgovih se dviga standard. Čeprav je za rentabilno zadolžitev upravičena samo naj sodobnejše opremljena proizvodnja, pa naj bo to v kmetijstvu, turizmu ali industriji. Za vse pa so seveda najni čvrsta podlaga in zanesljivi ekonomski pokazatelji. Mi pa temeljimo na »ekonomske pokazatelje«, da vrednost dinarja pada.

NE KREDITIRA VEČ LE TISTI, KI IMA...

Zaradi potreb povojne obnove in izgradnje energetskih objektov, komunikacij in industrijskih objektov se je pri nas razvila močna gradbena, instalacijska in gradbeno-obrtna dejavnost. Za vse razpoložljive zmogljivosti je bilo do današnjih dni denarja dovolj. Prvotno iz centralnih in republiških fondov, v zadnjem času pa se sredstva za investicije »razliva-jo« iz bančnih kreditov in kreditov, ki jih naj bi ustvarile gospodarske organizacije. In če bi šlo vse po dogovorjenem redu, če bi bili predračuni za investicijske naložbe točni, nam ne bi bilo treba živeti v strahu niti pred inflacijo niti pred »restrikcijami«, kot temu danes v lepi jugoslovanščini pravimo.

In kam gremo? Kreditiranje se je tako razpaslo, da običajne uzance o plačilu zapadlih terjatev spoštuje samo še sodišče.

Kdo lahko kreditira ali, lepše povedano, kdo lahko posodi? Tisti, ki ima. Ne, to pa v današnji praksi ne drži več. Kreditira lahko vsaka poslovna organizacija. Nihče ne preverja njene kreditne sposobnosti, nihče ne zahteva dokaza. Kupci, v naših poslovnih razmerjih so to investitorji in posredno gradbena podjetja, se zadovolje s pogodbenim dogovorom, da je rok plačila za izvršeno delo in dobave podaljšan na leto ali dve.

JAMSTVA SO POTISNENA OB STRAN KOT — NEPOTREBNA

Poslovni red in predvsem stabilnost v gospodarstvu, ki se najbolj odraža v sta-

bilni ali celo naraščajoči vrednosti valute, zahteva, da je kredit oziroma posojilo likvidno, torej dejansko na razpolago.

Na drugi strani pa tudi

podjetja, ki kreditirajo, ne zahtevajo, oziroma ne polagajo nobene važnosti na jamstvo, da bo posojilo, oziroma kredit vrnjen ali poravnani. V svetovnem poslovanju poznane zastavne listine so pri nas povsem pozabljene. Če kdo kreditira, torej posodi, bi bilo povsem normalno, da si z vknjižbo na nepremičnini ali drugi vrednosti trdneje zagotovi plačilo oziroma vračilo. Tudi uporaba menice se je našemu poslovanju odtujila.

Koristno in poslovno običajno bi bilo, da kdor kredit daje, takoj deponira ali blokira celotna sredstva. In samo toliko, kolikor res zmora, naj vsak kreditira! Če bi tak režim sprejeli, bi bilo prek noči sedaj tako razpaslega kreditiranja konec.

Posebno poglavje v kreditiranju je turizem, kamor se v zadnjem času zopet pretakajo milijardna sredstva. Postavlja se vprašanje, ali banke kot državni (Nadaljevanje na 2. strani)

Pogled proti severu z okna stolpnice C na Trgu revolucije. Prispevek o nadaljevanju del na bodočem Trgu revolucije, pri katerih je udeleženo tudi naše podjetje, berite na straneh 6 in 7 z naslovom »Tudi pri instalacijah visok standard«

Kalne vode kreditiranja

(Nadaljevanje s 1. strani)

oz. družbeni kapital, ki vlagajo v turizem, računajo z ekonomskimi pokazatelji na bazi sedaj veljavnega uradnega tečaja oziroma valutne vrednosti našega dinarja. Kako je to nelogično, če banke vlagajo v turizem ob pogojih, da dobe ves devizni priliv, devize pa že danes prodajajo z 30 do 50-odstotnim razvrednotenjem poreformskega dinarja.

OMEJITVE KREDITIRANJA IN VEZANOST NA SOGLASJE

Investicijske naložbe v Sloveniji in še mnogo bolj v drugih republikah so v nerealnem porastu, ker za 20 in več odstotkov preokračujejo planirane vrednosti. Tudi to je dokaz, da investiramo brez kritja.

Zaradi takih okolnosti naše podjetje ne more brezglavo sprejeti obveznosti kreditiranja niti pri gradnji stanovanjskih objektov, ki se grade za tržišče, niti pri gradnji turističnih in industrijskih objektov. Družba bo morala tu nekaj ukreniti, da se sedanje stanje popravi.

Naši samoupravni organi so enotni s stališčem uprave podjetja, da se ne sme dopustiti kreditiranje prek meja dejanskih sposobnosti in je zato za vsako kreditiranje z valuto nad 30 dni potrebno posebno soglasje uprave podjetja. Omejitve investicij na realne sposobnosti bodo zagotovile zaposlitev samo takim podjetjem, ki bodo takrat poslovno ter kreditno sposobna in čista.

KDO PRIČAKUJE OD TEH POJAVOV DOBICEK?

Kalne so vode v današnji praksi običajnega kreditiranja. V kalnem pa je ribarjenje najlažje. Z neurejenim kreditiranjem kalimo vode, te pa temnižo obe strani našega poreformskega dinarja, ki je vsak dan lažji. Dobiček od tega pa pričakuje predvsem tisti, ki investira še in še. Pa še to: te vode imajo poseben tok v individualnem bogatstvu, ki je socialistični teoriji (samo teoriji) tako nasproti.

S. K.

DELO IN SKLEPI ORGANOV UPRAVLJANJA

PORAST TERJATEV

V času od izida zadnje številke »Glasnika« je imel redno sejo le upravni odbor podjetja — 14. julija.

Na seji je upravni odbor sprejel poročilo tov. Remca o izvršitvi plana proizvodnje v 6 mesecih tekočega leta. Ugotovil je, da je podjetje realiziralo plan v višini 48 % in je torej stanje povsem zadovoljivo.

Ugodni so tudi podatki o realizaciji plana prodaje, ki je bil precej presežen, kljub temu pa so potrebna še nadaljnja prizadevanja za sklenitev pogodb, ker se je število delavcev nekoliko povečalo.

Upravni odbor je imenoval inž. Jožeta Kranjca za di-

rektorja projektivnega biroja, Rozalijo Tomec pa za vršilca dolžnosti direktorja nabave in uvoza. Delovno mesto vodje konstrukcije v obratu CKV — Ljubljana bo prevzel inž. Ernest Blažon, sedaj zaposlen v podjetju »Klima« Celje.

Končno je glavni direktor podal poročilo o finančnem stanju podjetja. Opozoril je na splošno nelikvidnost v našem gospodarstvu, kar ima za posledico pomanjkanje denarnih sredstev na žiro računu podjetja, na drugi strani pa velik porast terjatev našega podjetja nasproti naročnikom.

G. K.

Naša livarna za svojo občino

Za dan borca — 4. julij oz. v počastitev tega praznika je skupščina občine Grosuplje organizirala razstavo z grafičnim prikazom stanja gospodarstva ter napredka, ki je bil storjen v preteklih letih. Namen te razstave ni bil komercialni poudarek ali programiranje proizvodnega programa tamkajšnje industrije, temveč je občinska skupščina želela prikazati svojim občanom, kaj je bilo na področju kmetijstva, industrije, zdravstva in šolstva že storjenega in kakšen napredek predvidevajo za bližnjo prihodnost.

Naša livarna v Ivančni gorici gravitira na področje občine Grosuplje, zato se je z ustreznim panojem udeležila te razstave. S povečanim bruto-produktom iz preteklih let ter ob tem, da predvidevamo za leto 1970 že milijardo S-din, se vključuje ta naša delovna enota med deset najmočnejših gospodarskih organizacij v tej občini.

Občina Grosuplje je zelo obsežna, saj meri skupaj 42.071 ha. Bruto produkt znaša letno 45.558.100 S-din, od tega v industriji 2.799.000 starih dinarjev. v kmetij-

stvu pa 10.000.300 S-din. Kljub temu, da je občina Grosuplje izrazito kmetijsko področje, znaša bruto produkt, dosežen v kmetijstvu, komaj 25 % celotnega bruto produkta. Znano pa je, da iz teh virov zlasti v zadnjih letih ni sredstev za nadaljnjo razširjenje reprodukcije.

Prebivalcev te občine je 23.000. Od skupnega števila prebivalcev je zaposlenih le 20 %, in sicer v gospodarstvu, kmetijstvu in industriji. Dohodek na prebivalca znaša 451.600 S-din, kar je v primerjavi z dru-

gimi občinami zelo malo. Glede na svojo prostranost nosi občina precejšnje breme z vzdrževanjem cestnega omrežja, saj je dolžna vzdrževati samo ceste III. in IV. reda v dolžini kar okoli 200 km.

To je samo en podatek, ki nazorno prikazuje problematiko tipične industrijsko nerazvite občine. Če bi želeli izboljšati dohodek na prebivalca ter urediti tako cestišča kot komunalne naprave, bi bilo prej treba razširiti industrijo, kajti od kmetijstva ni mogoče pričakovati tistih sredstev, ki

jih občina za te namene potrebuje. Zal pa tega ne bo mogoče storiti v bližnji prihodnosti, kajti obstoječa industrija, zlasti nekatera podjetja, preživljajo krizo ter iščejo možnosti za integracijo izven občine. Posebno vprašanje pa je strokovni kader, katerega sicer občina nekaj ima, se je pa zaradi prepočasnega razvoja industrije selil drugam v industrijsko bolj razvite kraje, in za tem stremi tudi sedaj.

Razstava pa je prikazala tudi nekaj dosežkov s področja zdravstva, šolstva in kulture, saj je bilo tu vloženo dosti truda, čeprav doseženi uspehi niso popolnoma skladni z velikim vloženim trudom.

V. M.

OBVESTILA O DOPOLNILNEM IZOBRAŽEVANJU

Zdaj: dopisni način

V prejšnji številki Glasnika smo že poročali o varilskem tečaju. Zaradi dopusta predavatelja smo morali pričetek tečaja preložiti na poznejši čas. Plamenski varilski tečaj za korenko varjenje se bo torej pričel v sredo, 6. avgusta ob 16. uri na Trati. Ta dan bo opravljen tudi test prijavitelcev.

Pri našem podjetju, predvsem v montažni dejavnosti, imamo precejšnje število dobrih, sposobnih monterjev, ki nimajo potrebne kvalifikacije, pa zasedajo delovno mesto KV — oz. VKV delavca. Podobni primeri so tudi v proizvodni dejavnosti in v administraciji. Pri pregledu kvalifikacijske strukture zaposlenih smo ugotovili, da ti ljudje nimajo kvalifikacije zato, ker niso imeli — iz najrazličnejših vzrokov — pogojev

zanjo. Eden od teh pogojev pa je prav dokončana osnovnošolska obveznost (osem razredov).

Pri podjetju bomo zato v jesenskem času na dopisni način (v sodelovanju z delavsko dopisno univerzo) organizirali V., VI., VII. in VIII. razred osnovne šole, tako da omogočimo vsem, ki bodo uspešno končali osnovno šolo, tudi možnost za pridobitev potrebne kvalifikacije, ki je potrebna za ustrezna delovna mesta.

Strokovni del oz. strokovno poklicno izobrazbo pa nameravamo omogočiti prav tako na dopisni način pri našem podjetju, potem ko bi interesi za to že pridobili pogoje.

Vse, ki se zanimajo za pridobitev tako imenovane »osnovne« šolske izobrazbe, prosimo, naj pošljejo prijave kadrovskemu oddelku podjetja — najpozneje do 10. avgusta.

F. L.

RAZGOVOR Z ANTONOM ŽAKLJEM, ŠEFOM NAŠE »GRUPE ZA ZVEZE«

24 POVOJNIH LET MED ZAPLETI TELEFONIJE

Ko je hotel perzijski kralj Darej II. v 5. stoletju pred našim štetjem na zanesljiv način poslati preko divjih in nevarnih pokrajin Male Azije na grški polotok Tisafernesu, svojemu satrapu in diplomatu za pogajanja z Atenci — ti so se tedaj borili proti rojakom Spartancem za zavezništvo z močno Perzijo in s tem za prevlado v Grčiji — zaupno sporočilo in navodilo za sklep pogodbe, se je, kot pripoveduje zgodovina, domislil za to izredno originalnega načina. Sužnju je obril glavo do gola in nanjo napisal sporočilo, ki naj bi ostalo tajno. Ko so sužnju spet zrasli lasje, ga je poslal na pot. Ta z ničimer ni vzbujal pozornosti in je varno prispel k Tisafernesu, ki mu je spet obril glavo in — prebral Darejevo sporočilo...

Problematika današnjih sredstev za zveze je v tem stoletju tehnike pač popolnoma drugačna kot tedaj. Električna, elektronika in vrsta drugih pridobitev je skoraj docela odtegujejo razumevanju povprečnega strokovnjaka. Razgovor o njej je naporen za oba: za strokovnjaka, ki mora sproti »prevajati« njemu same ob sebi razumljive pojme v laični jezik, za poslušalca pa tudi, saj naj bi te »prevode« sproti razumel in se znašel v nadaljnjih zapletih...

PRAKTIČNO ZNANJE. — KAKRSNEGA DANES NI MOGOČE PRIDOBITI

V obratu Elektromontaža se z montažo telefonskih central, ojačevalnih in ozvočevalnih naprav ter serijskih in sekretarskih telefonskih naprav (večinoma proizvod tovarn ISKRA) na eni strani in signalnih pa svetlobno-klicnih naprav (ki jih proizvaja naša TEN), ukvarja grupa 12 monterjev za šibki tok: 4 elektrotehniki, 4 VKV, 3 KV in 1 PKV delavec.

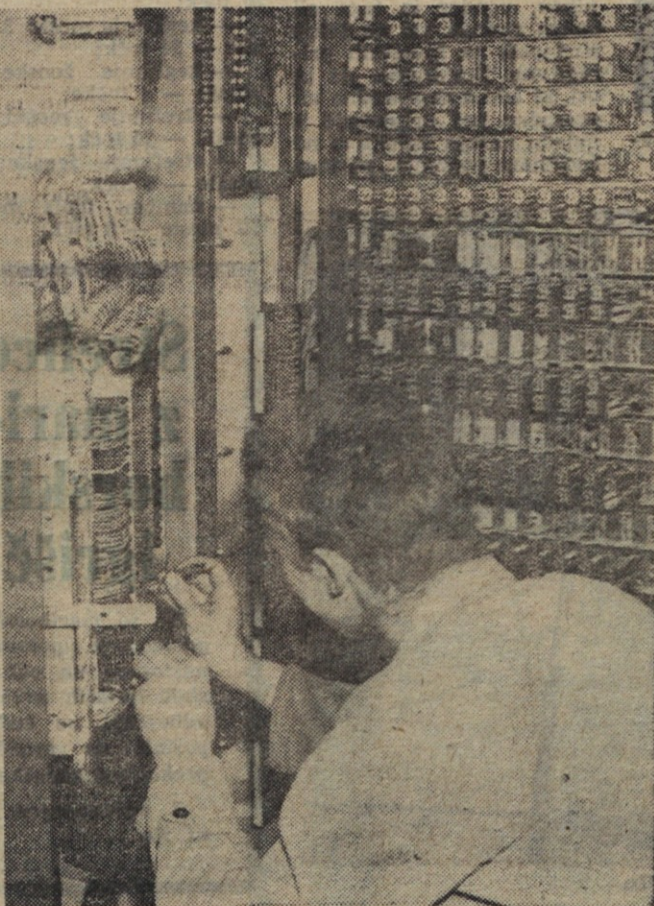
Vodja te grupe pa je Anton ŽAKELJ, 46, šef montaže. Ni velik, pač pa izredno trden in žilav, živahen, da mu skoraj ni para, z značilnimi potezami njegovega obraza pa bi imela karikaturnistova roka mnogo večje veselje kot objektiv fotoaparata.

»... Se sedaj sem prepričan, da se imam predvsem svoji telesni konstituciji zahvaliti, da sem preživel skoraj neprekinjeno triletno internacijo v koncentracijskih taboriščih. Najprej, od oktobra 1942 v Gonarsu, Trevisu in Viscu, ob kapitulaciji Italije pa so nas zajeli Nemci in sem osvoboditev dočakal v Mauthausenu. Seveda, bil sem mlad, navajen trdega kmečkega dela že z doma na Logu pri Brezovici, večinoma smo preživeli le taki...«

Po vojni, septembra 1945, se je zaposlil v Ljubljani pri tedanjem Siemensu in se takoj lotil telefonije. To podjetje je tedaj montiralo vse telefonske centrale, razen tistih, ki so bile v pristojnosti Pošte. Težave so bile tedaj skoraj nepre-

mostljive, saj ni bilo nobenih rezervnih delov, razen malenkosti, ki so ostale v vojaških skladiščih. Prevladovalo je »flikanje«, nujna je bila iznajdljivost, ki pa je preraščala v široko praktično znanje, kakršnega danes skoraj ni mogoče pridobiti. Ustreznih šol ni bilo, strokovnjake so v mnogih tečajih vzgajali danes znani profesorji, predvsem pa brata Poniž, Jesih in drugi. Siemens je kasneje dobil ime Elektrotehna, nato Telprom in končno je to dejavnost prevzelo novoustanovljeno podjetje Elektrosignal. Tov. Žakelj, po svoje začuden, poudarja:

»Sedaj imam nad 26 let delovne dobe. Toda podjetij nisem menjaval, menjavale so se le firme. Zato ne razumem dobro, zakaj bom 20-letnik pri našem podjetju šele prihodnje leto.«

Zaključna montaža nove telefonske centrale tipa »cross-bar 5/50« v zgradbi GP Obnova

MEJNIK: »CROSS-BAR« S KOORDINATNIM STIKALOM

● V katerem obdobju po vojni je doživela telefonija pri nas najbolj skokovit napredek in razmah?

»Po mojem mišljenju okoli leta 1964, ko je začela ISKRA izdelovati sodobne telefonske centrale tipa »cross-bar«, ki imajo razen boljše oblike in funkcionalnosti predvsem tudi koordinatni stikalnik namesto zastarelega koračnega sistema. So pa še problemi z delnim uvozom teh stikalnikov od znanih firm Siemens in Schaub-Lorenz. ISKRA napreduje tudi pri izdelavi telefonskih aparatov, določen napredek pomenita ATA 31 in serijski aparat IKTA 30/2, kakršne sedaj lahko vidimo v prostorih našega obrata Elektromontaža. Razvoj torej napreduje, k temu pa pripomore tu-

Anton Žakelj

di širjenje telefonskega omrežja, ki se je naposled le premaknilo z mrtve točke.

Naša montažna grupa je montirala tudi več požarnih varnostnih central, zlasti z avtomatskimi (dimnimi) napravami, ki jih izdeluje švicarska tovarna Cerberus. Vse te naprave so doslej funkcionirale brezhibno in prihranile skupnosti ogromne vrednosti.

V zadnjem času je grupa montirala kompletne šibkotčne naprave v novem hotelu KRISTAL v Umagu: vse signalne, telefonske, ojačevalne in požarno-varnostne naprave. Podoben obseg je imela tudi montaža v super-hotelu GOLF na Bledu. V zgradbi VJESNIK v Zagrebu so uredili požarno-varnostne naprave, v Rudniku in železarni Vareš telefonske naprave, v računskem centru ZZTP v Ljubljani vse telefonske, požarne in ojačevalne naprave. Pravkar urejajo novo veliko telefonsko centralo tipa »cross-bar 5/50« v sosednji zgradbi GP Obnova. Za vsa podjetja v tej zgradbi bo imela 5 poštnih in 50 lokalnih vodov, delovati pa bo začela v zadnjih dneh julija.

»... NA MONTAŽO SOLARIS PA SMO NAJBOLJ PONOSNI...«

Tudi z vzdrževanjem vseh montiranih telefonskih central, na podlagi pavšalnih pogodb, je precej opravka, saj samo v Ljubljani vzdržujejo okoli 30 telefonskih central. Pri vzdrževalnih delih pa sta lahko zaposlena le dva delavca.

● Na kateri uspeh pa ste najbolj ponosni?

Za odgovor na to vprašanje ne potrebuje nobenega premisleka:

»Prav gotovo je to lanska montaža telefonskih in ojačevalnih naprav v 10 hotelskih stavbah SOLARIS v Šibeniku. Rok je bil namreč izredno kratek, vsega 6

mesecev, poseben problem pa je predstavljala nabava materiala, zaradi velike oddaljenosti in slabih zvez. Kljub temu smo z resnično prizadevnostjo uspeli.«

● Kaj vas v splošnem pri delu najbolj ovira?

»Ozko grlo pri našem delu je predvsem nabava naprav in delov. Tovarne podaljšujejo dobavne roke tudi kar za pol leta, ne glede na to, da te dobavne roke že itak precizirajo samo na kvartal. Na penale za zamudo s pogodbami sploh nočejo pristati. Na drugi strani pa smo mi na dobavne roke naročnikov trdno vezani, in se zato pogosto zelo težko izognemo zamudam. Sprostitev tega ozkega grla pa je seveda širši problem naše družbene in gospodarske skupnosti, v trdni povezavi z uvozno-izvozno politiko.«

RAZGLEDEANEMU MOJSTRU FINESE STROKE NISO TUJE

Anton Žakelj in njegovi fantje so torej zaposleni čez in čez. Kljub temu, pravi, pozimi zelo rad najde čas za smuko.

Se in še sva se pogovarjala o telefoniji: o »lovcih«, ki jih PTT-podjetje ob določenih pogojih namesti, da z njimi odkrije osebo, ki vas morda naklepno in načrtno anonimno vznemirja po telefonu, o funkcioniranju sodobnih prisluškovalnih naprav, s katerimi se srečamo že skoraj v vsakem novejšem X-100 ali 007, pa do vsakdanjih problemov, kako priti do novega telefona, ali »dvojček« ustreza ipd.

- Tako sem se nehote pričal, da je naš sodelavec Žakelj resnično mojster svojega poklica,
- široko razgledan in podrobno seznanjen tudi s tistimi finesami svoje stroke, s katerimi sam nima neposredno ničesar opraviti.

A. P.

Športna manifestacija ali tekma za prestiž?

Ko smo potovali v Maribor na XIX. športne igre gradbincev, smo po tihem upali, da bomo tudi letos osvojili enega od pokalov, ki so namenjeni najboljšim trem v ekipni uvrstitvi. Izkazalo se je, da naši upi niso bili brez osnove, saj smo za tretjeuvrščnim zaostali le za 3 točke.

Sedaj, ko smo pregledali naše dosežke, ugotavljamo, da bi z malo več športne sreče lahko osvojili še vsaj 20 točk. Ob tem »računu« pa smo res lahko nezadovoljni, kajti priložnost za najvišje mesto je bila enkratna.

IGRE SO POSTALE MNOŽIČNE

Maribor je letos sprejel 36 gradbenih podjetij z okroglo 1300 tekmovalci in je bil doslej največje prizorišče te vrste športa pri nas. Lahko trdimo, da ni bilo domačina, ki ne bi vedel in čutil, da se v Ma-

riboru bijejo slovenski gradbinci v 11 športnih panogah. Množičnost je prerasla organizacijo! Se pred nekaj leti iger gradbincev ni bilo težko organizirati, ko je šlo še manj ali več za srečanje gradbincev v precej manjšem številu, takrat ko

športni dosežki še niso bili tako pomembni.

Sedaj se je srečanje gradbincev spremenilo v tekmovanje v pravem pomenu besede, v boj za točke, ki odločajo o prestižu posameznih podjetij.

Zato je organizator le stežka kos vsem svojim nalogam, ki so se povsem spremenile. Ni čudno, da je bilo tudi letos precej pripomb na račun organizacije — upravičenih.

OSLABLJENI V MARIBORU

Naj povemo, da ni bilo lahko sestaviti 65-člansko odpravo, ki je zastopala naše podjetje v Mariboru. Vsi vemo, da je v našem kolektivu vrsta dobrih športnikov, vendar iz tega ali onega razloga vsi ne želijo nastopati na tovrstnih prireditvah. Smatramo, da bi vsi, ki lahko neposredno ali posredno kaj prispevajo k ugledu našega kolektiva na športnem področju, pa tega

še niso storili, morali spremeniti svoja stališča. Veliko tega bi se lahko naučili od drugih, ki se že vrsto let trudijo po načelu: vsi za enega in eden za vse.

Kljub vsem težavam so nastopile vse naše ekipe. Čeprav je do dne pred odhodom kazalo, da bomo morali pustiti nekatere ženske ekipe doma, ker niso bile kompletne, smo tudi tu v zadnjem trenutku našli rešitev.

Res ne vemo, zakaj še posebej naš nežni spol ne želi tekmovali. V prihodnje bo potrebna prav na tem področju široka akcija za odkrivanje novih mladih talentov.

DOSEŽENI REZULTATI:

Naša moška ekipa je osvojila skupno 106 točk in deli z moško ekipo GIP »Gradiš« drugo mesto.

Ženska ekipa je osvojila skupno 20,5 točke in zavzema šesto mesto.

Rezultati posameznih ekip IMP so naslednji:

- mali nogomet: 1. mesto — 19 točk;
- odbojka moški: 3. mesto — 12 točk;
- odbojka ženske: 4. mesto — 2 točki;
- balinanje: 11. mesto — 5 točk;
- kegljanje moški: 3. mesto — 24 točk;
- kegljanje ženske: 7. mesto — 4 točke;
- streljanje moški: 8. mesto — 25 točk;
- streljanje ženske: 13. mesto — 7 točk;
- namizni tenis moški: 10. mesto — 9 točk;

Naše zmagovito moštvo v mali nogometu bo nastopilo tudi na medrepubliških igrah gradbincev

- namizni tenis ženske: 4. mesto;
 - šah: 11. mesto — 12 točk.
- Pri posameznikih so osvojili boljše mesta:

- Anica Udovič, kegljanje — 4. mesto;
- Franc Zakej, namizni tenis — 4. mesto;
- Majda Lampret, namizni tenis — 4. mesto.

Strelice z mariborskih igrišč

Ko so mariborski organizatorji ugotovili, da nastopajo na odbojkarških igriščih prekaljeni odbojkaši, so tudi oni poslali na igrišče — prekaljene sodnike.

Z varčevanjem torej ni šlo...

Ko je na sestanku organizacijskega komiteja nekdo vprašal, ali se v šahu lahko vzame tudi kralja, je bil odgovor negativen.

Pet minut traja igra »lov na kralja«, je pokazal — zlobnež...

Tekme v odbojki so se tako zaostriale, da jim je prisostvovalo tudi častno razsodišče.

Nekoč so tudi oni igrali odbojko...

Ko je član častnega razsodišča komentiral iz...

vo vodje ekipe, da se v primeru poraza božil, je dejal, da »to športno«.

Priložiti se je treba, če zmagas...

Udeleženci iger so v sobotni večer v samostrežni restavraciji. Tudi polne mize, saj brez vabila sploh ni mogoč. Vendar so mize — prazne dotlej, dokler ni segel v svoj lastni...

so tradicionalne, pa ne... M. D.

Letovanje,
dolgo
samo
teden
dni

Na plaži

Sedaj, ko je letošnja poletna turistična sezona morda že prešla svoj zenit, bo najbrž prav, da se z očmi povprečnega člana naše delovne skupnosti in »potrošnika« uslug naših počitniških domov ozremo na preživeta letovanja. Zato v naslednjem dva združena in zgoščena prispevka naših sodelavcev, ki so letos letovali v Fiesi in na Lošinj.

Lošinj, že kar precej odmaknjen od obal kontinentalne Istre, nudi mnogim članom našega kolektiva prijetno gostoljubje. V tu-

ristični gneči na Velem Lošnju, ki se iz leta v leto povečuje, sodeluje v sezonskih mesecih tudi povprečno po 70 članov naše de-

lovne skupnosti s svojimi najbližjimi družinskimi člani.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Med kopalci so tudi drznejši, ki se zviška poženejo v vodo

ODMRZNIJENJE GRADBIŠČ

TUDI PRI INSTALACIJAH VI

Po daljšem premoru so v lanskem letu zopet začeli z deli na bodočem Trgu revolucije v Ljubljani. Objekte na Trgu revolucije gradi Gradbeno podjetje »Tehnika« za tržišče.

Prvotni načrti so predvidevali gradnjo dveh 22-nadstropnih stolpnic, trgovsko-gostinskega objekta, centralne tehniške knjižnice, kina, prizidka gimnazije v Šubičevi ulici in garaž. Do sedaj so izgotovljene garaže in prizidek gimnazije, v delu pa so trgovsko-gostinski objekt, stolpnica C s prizidkom in objekt, ki je bil prvotno namenjen za centralno tehniško knjižnico.

Stolpnica C se je znižala za štirinajst nadstropij, na novo pa ji je dodan prizidek na zahtevo kupca — Kreditne banke in hranilnice iz Ljubljane.

Za stolpnico B kupec še ni znan, predvidoma bo enako visoka kot stolpnica C in bo imela prizidek. V zvezi s stolpnico C že gradijo temelje za kino.

Trgovsko-gostinski objekt je kupil »Agrokombinat — Emona« iz Ljubljane. Glede na prvotno zasnovo je sedanji obseg trgovsko-gostinske hiše večji, ker je kupec zahteval v kletih velike hladilnice, ki segajo daleč v dvorišče gimnazije v Šubičevi ulici.

Za bivšo centralno tehniško knjižnico novi kupec še ni znan, objekt sam pa se gradi naprej v enakem obsegu kot poprej.

KLIMATSKÉ NAPRAVE ZA POMEMBNEJŠE DELOVNE PROSTORE
Naše podjetje bo izvajalo instalacijska dela na stolp-

nici C s prizidkom in trgovsko-gostinski hiši. Trenutno že delamo na stolpnici C. Glede na pomembnost

objektov na Trgu revolucije in na njihovo lokacijo zahtevajo investitorji v teh objektih visok standard. To pomeni, da morajo tudi in-

stalacije ustrezati tem zahtevam. Vajnejša oprema bo uvožena od priznanih inozemskih firm.

V stolpnico C bomo vgradili visokotlačno klimatsko napravo z indukcijskimi konvektorji. Tak način klimatizacije bo v pisarniških prostorih vzdrževal želene temperature in vlage v najrazličnejših pogojih, poleti in pozimi. Razen visokotlačne klimatske naprave je v stolpnici predvidena tudi nizkotlačna — za sejno dvorano v 14. nadstropju.

V prizidku stolpnice C bo več klimatskih naprav, ki so predvidene za pomembnejše delovne prostore. Tako bodo imeli prostori obeh

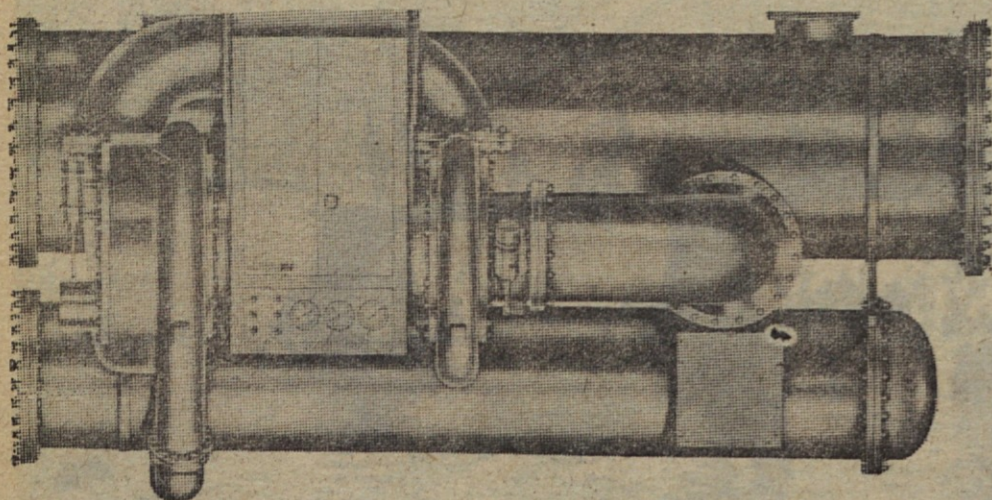
likvidatur in IBM visokotlačne klimatske naprave (dvokanalne in enokanalne), drugi prostori prizidka pa nizkotlačne. Prostori v II. kleti in parkirni prostori v I. kleti bodo le prezračevani.

POSEBEN PROBLEM JE ČRPANJE HLADILNE VODE

Osnovno ogrevanje v prizidku je rešeno z običajnimi konvektorji. Toplotno energijo za ogrevanje bo dobivala stolpnica iz Toplarne. Priključna postaja bo nameščena v centralni strojnici med obema stolpnicama in bo zadoščala za

Instalacije v stolpnici C bodo potekale v medstropovju med rebri na kabelskih policah in na distančnih objemkah

V hladilni centrali bosta v končni fazi instalirana dva hermetična dvostopenjska turbokompresorja s hladilno zmogljivostjo po Q:1.500.000 kcal/h

NA TRGU REVOLUCIJE

SOK STAN-DARD

Dela na stolpnici C na Trgu revolucije bodo po pogodbi končana že letos ob koncu leta

skupne potrebe stolpnic B, C in kina.

Hladilno energijo bosta dajala v končni fazi dva turbokompresorja, ki bosta postavljena v centralni strojnici poleg toplarniške priključne postaje. Oba hladilna stroja bosta hlajena z vodo, ki jo bodo črpali iz Ljubljane. Črpanje te vode predstavlja poseben problem, s katerim se ukvarja ljubljansko komunalno podjetje »Kanalizacija«. Po načrtih tega podjetja bo zgrajena črpalna postaja na bregu Ljubljane v bližini Filharmonije.

V stolpnici C in prizidku je predvidena vodovodna instalacija, ki bo zaradi višine stavbe deljena po obeh. Sanitarni predmeti so v glavnem uvoženi.

OSVETLJENOST USTREZA ŽE MEDNARODNIM NORMAM

V kleti med stolpnicama bo transformatorska postaja s petimi transformatorji za napajanje obeh stolpnic. V prizidku stolpnice C bo še ena transformatorska postaja z dvema transformatorjema, ki bosta oskrbovala z energijo prizidek stolpnice C in kino dvorano. Zaradi lokacije transformatorskih postaj ni možno naravno prezračevanje, zato bosta obe transformatorski postaji umetno prezračevani. Za primer izpada transformatorskih postaj bosta v kleti dva diesel-agregata, ki bosta napajala del raz-

svetljava, dvigala in še nekatere važnejše potrošnike.

Razsvetljava v stolpnici C in prizidku bo fluorescentna; osvetljenosti delovnih prostorov so od 450 do 600 luxov, kar že ustreza mednarodnim normam.

Za napajanje zasilne razsvetljave bo v kleti akumulatorska postaja. Na zasilno razsvetljavo so vezane samo svetilke, ki osvetljujejo prehode in stopnišča. V kleti stolpnice C bo tudi telefonska centrala s 700 do 1000 internimi številkami, od tega bo približno desetina zunanjih. Vse direktorsko-sekretarske in telefonske naprave bodo uvožene.

OZVOČENJE, URE IN TUDI CEVNA POŠTA MED ODDELKI

Za kontrolo in stanje žiro računov je predvidena industrijska televizija, ki bo tudi uvožena. Požarni javljalci bodo ročni (povsod na hodnikih) in ionizacijski (v garažah).

Ozvočenje bo v sejni sobi in kletnih prostorih. Električne ure bodo na hodnikih in v vseh večjih prostorih.

Predvidena je tudi cevna pošta za povezavo med šalterji in kartotečnimi oddelki; tudi vse naprave za njo bodo uvožili.

Rok za zaključna dela na stolpnici C je konec letošnjega leta, za prizidek stolpnice C pa konec leta 1970.

G. U.

FINANČNA INJEKCIJA ZA SEVERNO HRVATSKO PRIMORJE

Nam to koristi ali škoduje?

Umag je majhno mesto, ki pa je v novejšem času postalo zanimivo, s turističnega vidika seveda, zaradi tega, ker je le 35 km oddaljeno od našega izrazito turističnega centra Portoroža in s tem od slovenske meje. Zato so dali temu kraju velik turistični poudarek, neke vrste finančno injekcijo, ki pospešuje naglo rast turistom namenjenih objektov. Skratka — resna konkurenca slovenskemu turizmu.

Ime IMP je v tem kraju že poznano. Naši monterji so se proslavili predvsem z montažo velikega bazena v hotelu »Adriatic« pred letom dni. Zato so nam tudi sedaj zaupali vrsto del, ki pa so vedno bolj zahtevna.

Predvsem gre tu za novo veliko turistično naselje KATORE. Za vse objekte (depandanse, hišice, bungalove, restavracijo in podobno) je zgrajena centralna pralnica z veliko kotlarno. Naša dela (obrat Koper) na kotlarni predstavljajo vrednost približno 75 milijonov S-din, dela v pralnici pa približno 17 milijonov S-din.

Ideja je velikopotezna, sam rok izvršitve pa nemogoč. Ze po pogodbi so bili roki skrajno tesni: pričetek del 5. maja, zaključek pa 30. julija, s tem da se topla voda za depandanse priskrbi že do 1. junija, prav tako za pralnico in likalnico, za bungalove in restavracijo pa do začetka julija.

Pri tem smo v precejšnji meri vezani na koperante, katerih dobavni roki so precej daljši. Vzemimo za primer samo oba kotla EMO 900 PP z močjo 900.000 Kcal na uro, ki veljata nad 20 milijonov S-din. Skoraj pod pritiskom in po vseh prigovarjanjih in prošnjah sta bila izdelana v treh tednih. Nič kolikokrat je zato zvonil telefon, pa osebna posredovanja itd. Nič na boljšem niso bili v našem obratu Trata. Tam so izdelovali za naš obrat 3 boflerje po 5000 litrov in veliko cisterno. Je že tako, investitor pritiska na nas, mi pa to prenašamo naprej...

Vse bi še šlo, če ne bi investitor zahteval tople vode mnogo prej. Sama pralnica, to je montaža pralnih strojev, kar ne spada v naš delokrog, še zlepa ne bo gotova. Toda v objektih, ki so že gotovi, je potrebna topla voda. To

pa lahko omogočijo samo naši instalaterji. Seveda se zaradi tega na objektu dela s polno paro. Šef montaže tovariš Rožman se je kar preselel na gradbišče. Prišlo je tudi do klica SOS in IMP se je ponovno pokazal kot celota. Na pomoč so priskočili tovariši monterji iz Ljubljane in Maribora.

Očetje turizma baje

A. H.

Naši monterji pred novim hotelom PARENTIUM v Poreču

LETOVANJE, DOLGO SAMO TEDEN DNI

OBVESTILO
UREDNIŠTVA

Nepotrebne
zamude

Tokrat je Glasnik — prvič po triletnem izhajanju — z izidom zamudil. Ni bil dotiskan do mesečne »delitve plač«, temveč nekaj dni kasneje. Do tega je prišlo zaradi tega, ker je večina oddala svoje prispevke krepko prepozno, in sicer brez utemeljenih razlogov. Tri četrtine prispevkov je uredništvo prejelo šele v petek, 25. julija. Vse je bilo nemogoče obdelati in pripraviti za objavo (za to je treba vsaj 8 dni) do ponedeljka ob 6. uri zjutraj, kar je bil za tiskarno skrajni rok. Tiskarna »Ljudska pravica« ima sicer z nami pogodbeno zagotovljen celo 10-dnevni rok, nam pa je doslej že mnogokrat ustregla in velikodušno »spregledala« tudi krajše roke. Tokrat pa — čas dopustov je — ni šlo in poznavalcu razmer bo to razumljivo.

Do prepozne oddaje rokopisov je prihajalo prav tako že lani, ko je Glasnik izhajal na 2 meseca, in bi do tega prihajalo tudi, če bi izhajal na 3 meseca ali celo na daljši čas. V človeški naravi je pač, da se tolimo težjega nerutinskega dela šele »tik pred zidajci«, čeprav bi ga lahko opravili že prej. To pa je pri organiziranem skupinskem delu sprejemljivo seveda le do določene meje.

Zato uredništvo ponovno naproša vse, da spoštujejo naslednje interne roke: 15. v mesecu za oddajo rokopisov, če je članek do tega dne uredništvu najavljen, lahko prispe tudi kak dan pozneje. Samo v izjemnih primerih — npr. če gre za dogodek, vezan na čas pp 15. dnevu v mesecu, lahko uredništvo sprejme tak članek po posebnem dogovoru, tudi tik pred oddajo materiala v tiskarno — torej najkasneje 21. dne v mesecu. Fotografije, kartikature in podobno lahko prispejo do 21. v mesecu, če so napovedane, prav tako kratke vesti (do 1 tipkane strani).

V nasprotnem primeru so zamude pri izidu časopisa neizogibne, te pa povzročajo nered, zmanjšujejo aktualnost vseh prispevkov in povečujejo stroške za odpošiljanje na veliko število montaž in gradbišč.

(Nadaljevanje s 5. strani)

Po svojih klimatskih lastnostih je zelo blizu Hvaru, odlikuje pa ga čisto, modro morje, izredno majhno število deževnih dni v poletnih mesecih, prijetni borovi gozdički in blaga sapica, ki omili tudi najhujšo poletno vročino. K temu pa moramo prišteti še zdravilne vrednote lošinjskega podnebja in morja. Pravijo, da se vsak, kogar je Lošinj enkrat pošteno zgrabil, vrača v njegov objem iz leta v leto.

Z novimi komunikacijami, to je z novo trajektno zvezo Brestova—Porozina in asfaltno cesto od Porozine do Velega Lošinja (ca. 85 kilometrov) se nam je Lošinj močno približal, tako da se motoriziran turist že 6 ur po odhodu iz Ljubljane lahko osveži v morju »kraj ferala« pri vstopu v zaliv Velega Lošinja.

PRIZNANJE INSPEKTORJA

Za oba domova in »dober lonec« skrbi simpatična upravnica »dona« Ivka s svojimi pomočniki in pomočnicami. In sicer uspešno. Red in čistoča v naših domovih sta dobila priznanje sanitarnega inšpektorja iz Malega Lošinja, priznanje za izdatno in dobro izbrano hrano pa daje splošno mnenje velike večine koristnikov naših domov.

Kdor si želi specialitet iz morja, pa mora stopiti v eno od pol ducata gostišč, kjer bo postrežen z zobat-

cem ali brancinom (po 50 dinarjev za kg na žaru), oslički (porcija 12 din), sardelicami (5 din za porcijo) ali dobrotami z roštilja. Od vinske kapljice so mimo vstekleničenih vin iskana domača vina z bližnjih otokov, od katerih »paška žutica« (liter 3,20 din) privablja največ žejnih kar na barke, zasidrane v luki, kjer jo točijo domačini.

Komur pa pride sonce le preveč do živega, se pripeki lahko umakne z razgretih skal ter se odloči za izlet v Susak, Ilovik, Rab ali drugam, na ogled številnih zgodovinskih spomenikov in novim doživetjem v objem-

FIESA JE BLIŽE

Fiesa (vsi naši posnetki so od tu) ima v mnogočem drugačen položaj. Predvsem je mnogo bliže: trikrat manj časa je treba za pot, kot do Lošinja, morebitne nevsječnosti s trajektom odpadejo, in to utegne biti za marsikoga odločilno. Zato pa je vreme tu lahko mnogo bolj nestanovitno, kot na otoku. Toda tistemu, ki v Fiesi letuje z lastnim vozilom, izbira izletov za oblačne dni ne bo delala težav: za krajše skoke so tu Portorož, Savudrija in Umag, da ne omenimo Trsta, za celodnevne izlete pa je na razpolago celotna južna Istra.

Najbližje kopališče v Fiesi pa nam letos ni več ugajalo. Prenapolnjeno je, ob njem je tudi razsežen kamp, počitniških domov je vedno več, prav tako pa

Upravnica našega doma v Fiesi Milka Sever

tudi priložnostnih izletnikov. Za pešačenje štirikrat na dan do bolj oddaljenih kopališč, kjer gneča še ni tolikšna, pa seveda velika večina dopustnikov ni najbolj navdušena...

DODATNE SOBE

Letos se je ponovno izkazalo, da so zmogljivosti našega počitniškega doma že odločno premajhne. V sosednji hiši imamo redno najete še tri sobe, kljub temu pa število prijavitelcev ne dopušča, da bi kdo letoval več kot teden dni. Tudi kuhinja še komaj zmore dnevnih 55 obrokov, z enodnevni »padalci« ob vikendih in praznikih pa se to število poveča tudi do 90.

Ob tem je pravzaprav presenetljivo, da vsi gostje pohvalijo upravljanje Milke Severjeve, ki vodi počitni-

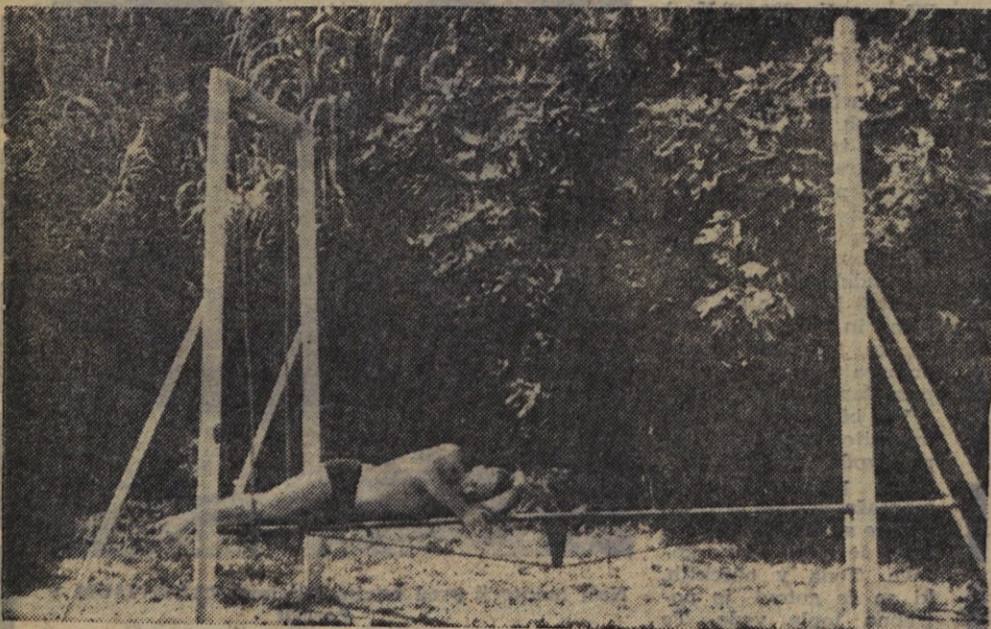
ški dom že četrto leto. Letos ji z vso prizadevnostjo pomagata Anica iz Ivančne gorice in Majda iz Ljubljane.

Medtem ko so lani zgradili novo kopalnico in balnišče, pa so letos uredili z bambusom pokrito parkirišče za osebna vozila, ki so s tem vendarle zasilno zaščiteni pred škodljivimi vplivi sončnih žarkov. Na novo je prebarvano tudi pohištvo, del opreme in zunanost vikend-hiše, ob cesti pa novi napis opozarja tiste, ki pridejo v dom prvič, da ne zgrešijo poti.

Za »stare« obiskovalce in še predvsem za njihove otroke pa omenimo, da njihov dobri znanec Tuljak nima več oslička, ampak dobavlja hrano s svojevrstnim tričikljem, ki ga imenuje »freza«, če je ta pokvarjena, pa jo nadomesti z navadnim kolesom.

Za večerno zabavo v Fiesi ni težav. Vsak večer je živahno na terasi pri domu in ob balnišču, mnogi pa zaključijo večer po polnoči v bližnjem Rudarskem domu ali v katerem izmed portoroških in piranskih lokalov.

Naši domovi v polni meri služijo svojemü namenu. Nudijo nam sonce in morje ter sprostitev po celoletnih naporih in zbirajo v nas moči za nove naloge.

Počitek v hladu

IMP Glasnik izdaja delovna skupnost IMP — Industrijskega montažnega podjetja, Ljubljana. Izhaja mesečno v 2500 izvodih. Uredništvo in uprava, Ljubljana, Titova 37. Ureja uredniški odbor. Glavni urednik Edvin Stepančič, odgovorni urednik Aleksander Perdan. Tisk in kliseji: Tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani